పేవ్‌మెంట్

సి. యస్. రావు

అది మహానగరం.

నాగరికులు నివసించే మహానగరం.

ఫ్లోరసెంట్ లైట్లకాంతి మంచుతో తడిసి మందకొడిగా వుంది. ఆ మందకొడి కాంతిలో రెండు పేవ్‌మెంట్ల మధ్యగా వున్న నల్లని తార్రోడ్డు నిశ్శబ్దంగా ప్రవహిస్తోన్న చీకటిలావుంది.

రెండు మూడు గంటలక్రితం వరకు నగర నవనాగరికతను చవిచూసిన పేవ్‌మెంట్స్ నగరంలోని అనాగరికతకు జోలపాడుతున్నాయి. రకరకాల రంగు రంగుల మనుషులు పగలంతా, రాత్రి పదిగంటలదాకా ఆ పేవ్‌మెంట్లమీద నడిచారు. నగరం మాటుమణిగిన తరువాత అదే పేవ్‌మెంట్ల మీదకి గూడు లేనివాళ్ళు, నీడలేనివాళ్ళు చేరుకున్నారు. చిరిగిన గోనెలు, దొరికిన పేపర్లు పరుచుకుని నడుములు వాల్చారు. చలి కొరుక్కుతింటూంటే నిలువుపొడుగు మనుషులూ ముడుచుకుపోయి ముద్దల్లా ఆ పేవ్‌మెంట్లమీద పడున్నారు.

ఆ రోడ్డుకు యిటూ అటూ వున్న షాపులన్నీ నిద్రపోతున్నాయి.

షాపులపై ఉన్న భవనాలు నిద్రపోతున్నాయి.

భవనాల్లోవున్న నాగరికులు నిద్రపోతున్నారు.

నల్లని తార్రోడ్డు నిద్రపోతోంది. గుళ్ళో దేవుడు నిద్రపోతున్నాడు.

కాని గడియారం స్థంభంమీద గడియారం–షాపుల తాళాలమీద బేట్రీ ఫోకస్ చేస్తూ కర్ర చప్పుడుచేస్తూ తిరిగే గూర్ఖా, రెండో ఆట సినీమాజనం నైట్ బీటుకానిస్టేబిల్స్, ఫ్లోరసెంటు దీపంకింద మంట వేసుకుని చలికాగుతోన్న ముసలివాడు, అప్పుడప్పుడు యిటూ అటూ తిరుగుతోన్న కార్లు లారీలు యింకా నిద్రపోలేదు.

అల్లంత దూరంలో రెండో ఆట సినీమా వదిలాక తగిలే గిరాకీకోసం ఓ కిళ్ళీకొట్టు కునికిపాట్లు పడుతోంది.

నిద్రపోతూన్న గుడిముందు ఆకలితో నిద్రపట్టనికుక్క ఆకుల్ని కాగితాల్ని వాసనచూస్తూ మూలుగుతూ ముక్కుతూ పచారుచేస్తోంది.

మంటదగ్గర చలికాగుతోన్న ముసలివాడి యిల్లూ ఆఫీసూ ఆ పేవ్‌మెంటే. ఆ వరసలోనే కాస్త ఎడంగావున్న హోటల్ ముందు పగలంతా అడుక్కుంటాడు. రాత్రయ్యేక హోటల్‌లోంచి బయటపడిన ఎంగిలాకుల్లోని మెతుకుల కోసం కుక్కలతోటి, తన తోటివాళ్ళతోటి కలియబడి పొట్ట నింపుకుందుకు తాపత్రయపడతాడు. ఆకలిగా ఉన్నపుడు; తనతోటివాళ్ళు, కలియబడే కుక్కలు అంతా పరమశత్రువుల్లాగే అగుపిస్తారు ముసలాడికి. ఆకలితీరాక తన సీమ వెండిగిన్నెలో నాలుగు మెతుకులుఎప్పుడేనామిగిల్తే ఆకుక్కలకే పడేస్తాడు. అవి కొట్లాడుకుంటోంటే "కొట్టుకుసావకండే మీ యమ్మా" అని హితబోధచేస్తాడు. వాడికి కాలూచెయ్యి వంగినప్పటినుంచి అది వాడి దినచర్య. రాత్రయ్యేసరికి ప్రెస్ దగ్గరికి చేరతాడు. ప్రెస్‌ముందు పడివున్న కటింగ్

చెత్తని పోగుచేసుకుంటాడు. పేవ్‌మెంట్ మీద పరచిన సిమెంటు రాళ్ళకి మధ్యవున్న మట్టిని సిమెంటుని పీపా కట్టు రేకుతో గోకేసి, కాగితాలు పరుచుకుని నడుం వాలుస్తాడు. రాయీ రాయీ మధ్య సందుల్లోంచి పేవ్‌మెంటు అడుగున ప్రవహించే డ్రైనేజి లోంచి వచ్చే వెచ్చని ఆవిరే వాడికి చలికాపు.

అలా దేశంలోని ధర్మం, హోటల్‌లోని ఎంగిలాకులూ, డ్రైనేజి ఆవిరి, ఆ పేవ్‌మెంటు ఎప్పుడో చావాల్సిన ముసలాడిని చావనివ్వకుండా బతికిస్తున్నాయి. వాడు చావలేక బతుకుతున్నాడు. కాగితాలైపోయాయి. యింక పక్కవేసుకునే కాగితాలే వున్నాయి. వాడు దగ్గుతూలేచి కాగితాలు పరుచుకుని నడుం వాల్చాడు.

'అమ్మయ్య! ముసలినాయాల యిప్పటికి నడుంవాల్చాడు' అనుకున్నాడు కాస్త ఎడంగా పడుకున్న రంగయ్య.

రోడ్డుమీద రద్దీ తగ్గినప్పట్నించి ముసలాడునిద్రపోతాడేమోనని కళ్లలో వొత్తులువేసుకు చూస్తున్నాడు రంగయ్య. వాడు దగ్గుతూ రొప్పుతూ సణుక్కుంటూ, ఎవర్నో తిట్టుకుంటూ కంచుకాగడాలా అలా కూర్చునే వున్నాడుకాని నడుం వాల్చడంలేదు.

ఇంక ఫరవాలేదనుకుని పక్కనే వున్న మంగి కాలుమీద కాలేసాడు. దగ్గరగా చేరదామంటే ఏడాదిపిల్ల ఆదమరిచినిద్రపోతోంది యిద్దరిమధ్యా.

మంగి కదల్లేదు.

'ఒలేయ్ మంగే! ఏయ్ మంగా— నిన్నేనెహ' గుసగుసలాడేడు. మంగి నోటితో బదులు పలకలేదుగాని అంతకు మించిన సమాధానమే యిచ్చింది. రంగయ్య కాలుమీద తనకాలు వేసింది రంగి తనరెండుకాళ్ళమధ్యకి రంగయ్య కాలుని తీసుకుని అదిమింది.

రంగయ్య కాస్త దగ్గరగా జరిగి మంగి భుజంమీద చేయివేసి దగ్గరికి లాక్కోపోయాడు. యిద్దరిమధ్యనా వున్న పిల్ల ఏ కాలో చెయ్యో నలిగి కెవ్వుమంది.

'దీనమ్మా. యిదొక్కతి పానకంలో పుడకలాగ' అని పిల్లపిర్రమీద ఒక్కటి చరిచాడు రంగయ్య.

'సేన్లే, మంచోడివే' అంటూ పిల్లని గుండెలమీదకి తీసుకుని; పమిటె ఒత్తిగించి రొమ్ము గుడిపింది మంగి. పిల్లని అవతలపక్కకి చేర్చి అటు వత్తిగిల్లింది.

రంగయ్య వీలుగా దగ్గరయ్యాడు.

ఇంతలో పాదరసంలా తార్రోడ్డు మీద పరుగెడుతున్న కారుకి అవతల పక్కన పచారుచేస్తున్న కుక్క యీవలి పక్కకి రాబోతూ అడ్డంపడ్డంతో కారు విలవిల్లాడుతూ ఆగింది.

ఆ చప్పుడుకి రంగయ్య తలెత్తి చూసాడు.

పెదవులమధ్యసిగరెట్టునునొక్కి 'డర్టీ బిచ్' అన్నాడు స్టీరింగు దగ్గరున్న వ్యక్తి.

లైటువెలుగులో తియ్యని దృశ్యం రంగయ్య కళ్ళబడింది.

ఫర్‌కోటులో పొదిగివున్న రంగుల

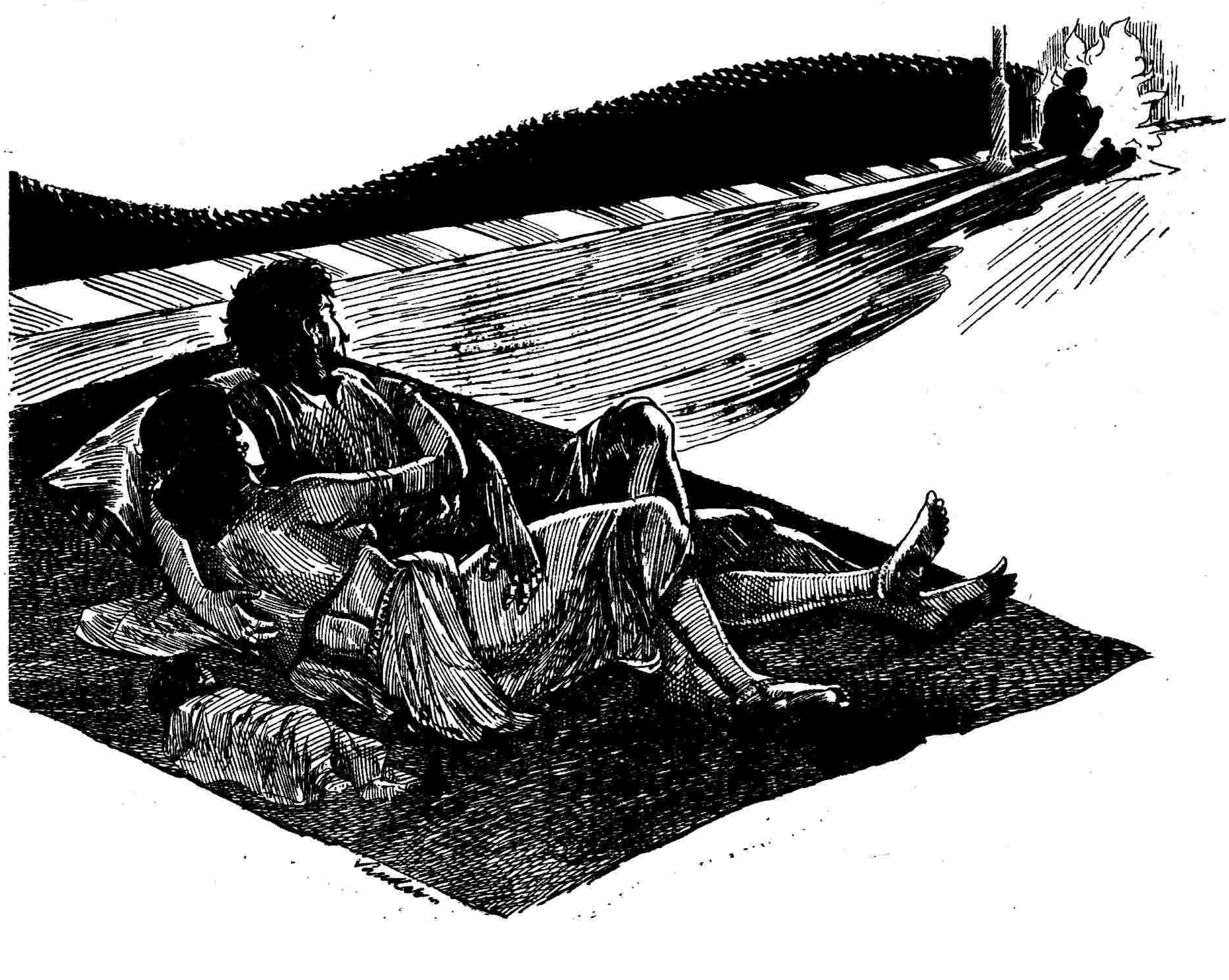

రబ్బరుబొమ్మకి తగులుతోన్న చిరు చలిగాలికి కాపుగా, స్టీరింగ్ దగ్గరున్న మనిషి ఎడమచేత్తో ఆమెను మరింత దగ్గరగా అదుముకున్నాడు. ఆమె అతని మెడచుట్టూ రెండుచేతులూచుట్టి అతని భుజంమీద వాలింది.

రంగయ్య వళ్ళు వేడెక్కింది. మంగిని మరింత దగ్గరకు తీసుకున్నాడు. పిల్ల నిద్రపోయింది. మంగి రంగయ్యవైపు తిరిగింది యిద్దరూ వెచ్చని శ్వాస వదులుతున్నారు.

ముసలాడికి దగ్గు తెర ముంచుకొచ్చింది. వూపిరాడక లేచి కూర్చున్నాడు.

పక్కనున్న నాలుగు కాగితాలు ఏరుకొని మళ్ళీ మంటేశాడు.

రంగయ్యకి వళ్ళు మండింది. మంగి అటు వత్తిగిలింది.

'యీడమ్మా. యీడికి నిద్రనిప్పులు లేవు. మళ్ళా కుళ్ళుకుళ్ళుమంటా?' అనుకొని, యింక వుండబట్టలేక 'యింక తొంగోయహా. తెల్లార్లూ మంట లెయటం కుళ్ళు కుళ్ళుకూంటా దగ్గట మూను. తక్కినోళ్ళు తొంగోవాలా అక్కర్లేదా?' అని విరుచుకుపడ్డాడు రంగయ్య.

'నాఅడ్డు నీకేలెహా. నిన్ను తొంగో వద్దన్నానా' అన్నాడు ముసలాడు వస్తోన్న దగ్గును ఆపుకుంటూ, మరి నాలుగు కాగితాలు మంటకెగదోస్తూ.

'శనినాయాల'అని సణుక్కున్నాడు రంగయ్య.

ఇంక వుండబట్టలేక లేచి కూర్చున్నాడు.

'సేన్లే. తొంగో' అంది మంగి.

'ఉండెహా' అని యిటూ అటూ చూసి లేచాడు రంగయ్య. దగ్గర్లో దొరికిన ఓ రాయితీసి గురిచూసి కసిగా విసిరాడు. ఫ్లోరసెంటు లైటు భళ్ళున బద్దలైంది. వెలుగుపోయి దట్టమైన నీడ పేవ్ మెంటుమీద పడింది.

విసరిన రాయిని చూడనిముసలాడు 'ఉత్తిపున్నాన పగిలిపోయిందేం పాపం యీ లైటు,' అనుకున్నాడు.

మంగికి దగ్గరగాచేరాడు రంగయ్య అదుపులేకుండా.

గడియారంస్థంభంనాలుగుకొట్టింది.

యింటికిపోతున్న గూర్ఖా ముసలాడి మంటదగ్గరకొచ్చి మంటెగదోసాడు బీడీ కాల్చుకుందుకు.

మంగి రంగయ్యకి కాస్త ఎడంగా జరిగింది.

బీడీముట్టించుకుపోక ముసలాడితో సొదపెట్టాడు గూర్ఖా! రంగయ్య వూపిరి బిగపట్టుకొనివున్నాడు.

గూర్ఖా వెళ్ళిపోయాడు.

'అమ్మయ్య' అనుకున్నాడు రంగయ్య.

రంగిని యిటుతిప్పాడు.

'ఉ! నువ్వు నిద్రోవ్. నన్ను నిద్రోనివ్వవ్.' అని చిరాకుపడింది మంగి.

'యేం వూసులెహా. నీకుమాత్రం నిద్దరట్టేడుత్తుందేటి? అంతా బెట్టుకాని' అంటూ మీదకాలేసి దగ్గరగా అదుముకున్నాడు మంగిని రంగడు. మంగి రంగయ్య మెడచుట్టూ చేతులు మెలేసింది.

ఇంతలో హోటలు మేల్కొంది. హోటల్ కటకటాల్లోంచి లైటు పేవ్ మెంటుమీదకి పడుతోంది.

'ఈ హోటలోడికప్పుడేతెల్లారింది?' అని చిరాకుపడ్డాడు రంగయ్య.

రెండెడ్లబళ్ళు తోరణంలా వస్తున్నాయి రోడ్డునపడి.

బళ్ళఅడుగున వేలాడుతోన్న లాంతరువెలుగు చక్రాల సందుల్లోంచి పేవ్ మెంటుమీద పడుతోంది.

'ముసలోడుసూత్తన్నాడు'అంటూ మంగి మళ్ళీ దూరమైంది రంగయ్యకి.

'ఏటిసూత్తాడే గుడ్డినాయాల. సూత్తే సూడనీయహా. అన్నీవుడిగిన సన్నాసిగోడు' అంటూ బలవంతంగా దగ్గరికి లాక్కున్నాడు.

ఇంతలో చీపురు బరబరలు వినిపించాయి.

ప్రెస్ముందు వూడ్చి నీళ్ళు చల్లడానికి పనిమనిషి వచ్చింది.

'యింక నెగండి నెగండి' అంటూ చీపురు బరబర్లాడిస్తోంది.

గడియారంస్థంభం అయిదుకొట్టింది.

'నీకప్పుడే తెల్లారిపోనాది?' అన్నాడు రంగయ్య

'తెన్నారదేటి మరి? యిల్లాటి గుమ్మాలు ఏడూడవాలి వెలుగురాకుండా. తెల్లారకుండా వుండాలంటే మేడోటుచ్చుకొని తొంగుంటే సరి.' అంది వూడవడానికొచ్చిన మనిషి.

'బాగా సెప్పావ్.' అంటూ లేచిపోయింది మంగి.

రంగయ్య గోనిపట్టా చుట్టేశాడు లేచి.

మంగీ,రంగయ్యాఆ పేవ్ మెంటుమీదే మొట్టమొదటిసారి కలిసారు.

వాళ్ళ తొలిరేయిపాన్పు ఆ పేవ్ మెంటే.

మంగి తల్లైందీ ఆ పేవ్ మెంటే.

అదే వాళ్ల వాంసతూలికాతల్పం.

అదే వాళ్ల స్వీట్ హోం.

అదే వాళ్ళ సంసారం.

యిల్లాటిరాత్రులు వాళ్లెన్నో గడిపారు.

రంగయ్యకి కోపం వుంది. కోరికలున్నాయి. తనసుఖానికి అడ్డువచ్చిన వాళ్లమీద తిరగపడ్డం తెలుసు.

అందుకే ఒరదులా కూర్చున్న ముసలాడిమీద విరుచుకువడ్డాడు.

అడ్డంగావున్న ఫ్లోరసెంట్ లైటుని గురిచూసి రాయి విసిరాడు.

నిజంగా తనసుఖాన్ని దోచుకుంటున్న వాళ్లెవరో తెలిస్తే - తనసుఖానికి అడ్డుగా అగుపించిన ముసలాడిమీద విరుచుకుపడ్డు. లైటుమీదకి రాయిని గురిపెట్టడు.